Do zakończenia tego należą *Partic. Praes.*, *Fut.* i *Aor. II. Act.* (*λιπών, οῦσα, όν*), jako też *Partic Praes.* Słów ściąganych na *άω, έω* i *όω* (*τιμῶν, τιμῶσα, τιμῶν, G. ῶντος*; *φιλῶν, φιλοῦσα, φιλοῦν, G. οῦντος*; *μισθῶν, μισθοῦσα, μισθοῦν, G. οῦντος*) i *Part. Fut. Act.* Słów płynnych (*σπειρῶν, οῦσα, οῦν*).

7. *ώς, υῖα, ός, G. ότος*, np.

τετυφώς, τετυφυῖα, τετυφός, zbiwszy.

Uwaga. O *Voc. Sing.* Imieslowów Deklin. III. porów. §. 49. B. *b.*

Przymiotniki o dwóch zakończeniach.

§. 63.

Zakończenia Przymiotników téj klassy są:

1. *ος, ον, G. ου*, np. *ὁ ἡ ἄλογος, τὸ ἄλογον*, nierozumny, a, c.

Do téj klassy Przymiotników należą:

1) niektóre pierwotne, jako: *ὁ ἡ βάρβαρος*, cudzoziemiec, *λάβρος*, gwałtowny, *ἥμερος*, swojski, *λοίδορος*, lżący, *τιθασός*, swojski, *χέρσος*, opoczysty, *ἥσυχος*, spokojny, *δάπανος*, rozrzutny, *ἕωλος*, wczorajszy, tudzież wiele pochodnych na *ιος* (*ειος*) i *ιμος*, np *ὁ ἡ δόλιος*, chytry, *ὁ ἡ βασίλειος*, królewski, *ὁ ἡ γνώριμος*, znajowy:

2) wszystkie złożone, np. *ὁ ἡ ἄλογος*, nierozumny, *ὁ ἡ ἀργός* (zam. *ἀεργός*), nieczynny (ale *ἀργός, ή, όν*, biały), *ὁ ἡ πάγκαλος*, bardzo piękny (ale *καλός, ή, όν*), *ὁ ἡ πάλλευκος*, bardzo biały (ale *λευκός, ή, όν*), *θεόπνευστος, ον*, natchniony od boga, (*πνευστός, ή, όν*). Przeciwnie Przymiotniki pochodzące od Słów złożonych, zakończone na *κός, τός* i *τέος* mają trzy zakończenia, np. *ἐπιδεικτικός, ή, όν* od *ἐπιδείκνυμι*, wskazujący, chełpliwy, *κατασκευαστός, ή, όν* od *κατασκευάζω*, przygotowany, *ἀνεκτός, ή, όν* od *ἀνέχω*, znośny. Powtórnie jednak złożone stają się *Communia*, np. *ὁ ἡ ἀκατασκεύαστος.*

Uwaga 1. *Comparativy* i *Superlativy* zawsze mają trzy zakończenia, chociaż pochodzą od Przymiotnika o dwóch zakończeniach. Wyjątki są rzadkie, np. *ἀπορώτερος ἡ λῆψις.*

2. *ους, ουν, G. ου*, np.

ὁ ἡ εὔνους, τὸ εὔνουν, dobrze myślący.

Do zakończenia tego należą Przymiotniki:

1) złożone z Rzeczowników ściągniętych: *νοῦς* i *πλοῦς*. Przypadkują się więc w rod. męskim i żeńskim podług tychże Rzeczowników, w rod. nijakim podług *ὀστοῦν* (§. 42), z tą różnicą, że *οα* w *Neutr. Pl.* nie ściąga się wcale, azatem: *τὰ εὔνοα.* O Akcencie zob §. 43. 3.

Sing.	(*εὔπλοος εὔπλοον*)	*Plur.*		
N.	*εὔπλους, εὔπλουν*	N.	*εὔπλοι*	*εὔπλοα*
G.	*εὔπλου*	G.	*εὔπλων*	
D.	*εὔπλῳ*	D.	*εὔπλοις*	
A.	*εὔπλουν*	A.	*εὔπλους*	*εὔπλοα*
V.		V.	*εὔπλοι*	*εὔπλοα*
Dual. N.A.V	*εὔπλω*	*Dual.* G. D.	*εὔπλοιν*	